

№ 165/58 Н.
09. 29/1 58.
26/6

Молоде Життя

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУНСТВА

Ч. 1 (137)

Січень

1958

ВІД ВЕЛИКОЇ ГРИ ДО ВЕЛИКОГО ЧИНУ

(Замість гутірки при січневій ватрі)

Нашу пластову ватру сьогодні в морозний січневий день, такий, як були січневі дні сорок років тому і в Києві під час проголошення Четвертого Універсалу про незалежність і державність України і на Крутянських полях під час кривавого бою 300-сотньої горстки киявської студентської і гімназійної молоді з арміями червоної Москви, запалюємо ми, українські пластуни у вільному світі сповнені не тільки пошаною і любов'ю до ідеї реалізованої тоді й освяченої кров'ю найкращих з-поміж української молоді, але й бажанням продовжувати і завершити започаткований нею чин.

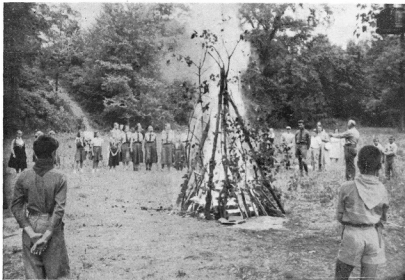
Кладім же, Друзі і Подруги цю нашу святкову січневу ватру широко і високо, як клали свої святкові ватри колись пластуни на львівських полях й узгір'ях, на підмарних вершинах українських Карпат. Докидуймо безупинну смерек і колод, хворосту і хвої, щоб горіла вона так же широко і високо, як пластунаські ватри на далекій Батьківщині нашій, щоб полум'ям вирувала, високо в небо здіймаючись, як горіли щиро і буїно, у полум'ї любові і посвяти спалюючись, серця Крутянських юнаків.

За нами, за українським пластуном у вільному світі, Дорогі Друзі і Подруги, урочисті хвилини святкувань ювілейного — 1957 року. За нами ювілейні зустрічі, ватри й академії відбулі над бурхливими альпійськими ріками Німеччини, по містах Аргентини і в лісах далекої Австралії. За нами довгі місяці уявлені, але якої ж наполегливої і близької до дійсності великої гри — мандрівки землями України завершеної незабутньою грою-змаганням на

виведеній нами живій карті України на площах Пластової Січі в Канаді. За нами, вкінці, маніфестаційний, імпазантний виступ багатьох організованих і дисциплінованих сотень українського пластуства під час Ювілейної Зустрічі на цій же Пластовій Січі, що на ній перед постументом Залізного Пластового Хреста запалили ми вічний вогонь на пошану тих наших пластових Друзів і Подруг, що полягли смертю хоробрих, як вояки українських армій, військових формуцій і підпільних та повстанських з'єднань.

Запалюючи нашу січневу святкову ватру, Дорогі Друзі і Подру-

ги, ми усвідомляємо собі глибоко і ясно, що вела і веде нас на протязі всього існування Українського Пласту, що встановляє нам незмінну й велику мету в усій нашій великій грі і мандрівці ідея Української Незалежності і Державності, що її виписано сорок років тому в серцях українських людей і на прапорах українських збройних формуцій, яку завершено рік пізніше актом про Соборність всіх українських земель і яку освятили своєю кров'ю українські юнаки під Крутами. Це їхня кров, їхній порив і їхній вогонь, запалили серця сучасних українських генерацій і всіх нас пластунів і вели й ведуть нас „на почини незалежної й одважної“, на велику гру і мандрівку, що їх оковичено метою є Незалежна й Соборна Україна.

Як і в інших пластових таборах по всьому світі, так і в пластовому таборі в Лорейні (стейт Огайо, ЗДА) горіла ватрука 1957 року ватра для відзначення 45-річчя Українського Пласту

ВАМ, ЛЮБІ ПОДРУГИ І ДРУЗИ!

(Лист основника Пласту д-ра Ол. Тисовського — Дрота)

Достіть скоро минув мені час мого незвичайно приємного побуту серед Вас. Настільки мені вистачило сили ювілейного віку, що його Ви так явно і славно проголосили, я відвідав Вас теж у Ваших „скобиних гніздах" і приглянувся на місці вислідам і здобуткам Вашої пильної діяльності в Пласті. Позатим я бачив Вас, хоч і не всіх, але багато з Вас, на цій славній Зустрічі на початку серпня на „Пластовій Січі" в Грефтоні, біля Торонто, Онт., в Канаді. Я був між Вами в Нью Йорку, у Філадельфії, в Боуфало, в Дітроїті, в Торонто, я бачив Новий Сокіл, Іст Четгем і Боб-ривку, оглядав Ваші домівки, виставки Ваших пластових праць і бачив Вас у будні і свята. Жаль мені тільки, що не зміг я вже відвідати Шикаго, Клівленду, Монтреалу, Вінніпегу, Едмонтону, і як вони ще там звучать, ті Ваші Станіці, бо просто не стало сили поконувати ті американські віддалі мені, пішоходів з маленької Європи. Не були б Ви проголосили мене 70-літнім, то може не вмовляли б у мене лікарі, що мені, крім всього іншого, важливіший є клич:

„Обережно". Так не візьміть мені за гріх, що я не відвідав усіх Ваших осередків на цілому американському континенті, хоч як радо хотів би був я побачитися з Вами всіма, Пластове Братство. Не зважаючи на те, я докладно використав нашу ювілейну Зустріч і докладно вислухав усі добрі вістки й оповідання про те все й тих усіх, чого й кого я не міг сам побачити.

Цікаве, дуже цікаве було мені те все, що я бачив і чув. Передусім з гордістю українського громадянина я ствердив, що віддає, простір для українського пластуна чи пластуни це ніяка проблема, коли треба показати громадянству і світові, хто ми — Український Пласт. Може б то хто зрахував скільки миль зробили разом ці наші пластуни й пластуни, що їхали сотні миль, щоб явитися на Зустріч. Який же це доказ пластової обов'язковості і свідомості значення й вартості Пласту. А що вже говорити про цілорічну пильну, до подробиць докладну працю над тим усім, що мало показати Ваше прив'язання до Рідного Краю і свідоме змагання мати в пам'яті, в дум-

Мандрівний табір „Тисових чортів" вліті 1957 року

ках і серці виразний образ того, що звано Батьківщиною, з усім, що до того поняття належить. І успіх тої праці був небуденний, був подивудільний.

Це тільки сама Зустріч. Але не менш цінний є теж будь-я у Вашому Пласті. Коли приглядаєш і прислухуюсь, як важко, як томяче проходить робочий день в умовах життя на американському континенті, то просто подивуюю це завзяття і нашого Пластового Юнацтва, чи теж Старшого Пластуна, і нашого діяльного в Пласті Сеніорства, щоб, не зважаючи на всі труднощі, високо тримати пластовий прапор, мати в належній повазі пластову ідею й уводити її в життя.

Сорок п'ять років тримається Пласт своєї ідеї, свого змісту, свого закону, своїх цідей, власне таких, як ось цьогорічна жертвенна праця всіх діяльних членів. Лише для таких членів є в Пласті місце, і нічий інших замислів чи намірів Пласт не береться сповняти, ні за зусилля інших брати хочби й часткову відповідальність. Того теж усі ми тримаємось, хіба, що комусь у нас зависокі ідейні вимоги. Тоді він добре робить, коли з Пласту вибуває.

Пишу Вам про це, бо коли я Вам, Подрузи й Друзі, приглядався, я набрав певности, що Вам пластова ідея ясна, що Ви не тільки співаєте, але й справді „не ломите своїх присяг" і що Ви свідомі вартості своєї праці для Пласту. Вартості, яка незмінно триває 46-й рік і вже багато справжньої користі принесла нашому народові.

Тому прошою Вас, Любі Подрузи й Друзі, Славне Пластове Братство, і бажаю Вам дальших великих успіхів на славу Бога й на честь України.

СКОБ!

Ваш Дрот.

Основник Пласту ДРОТ і начальний Пластуни Сірий Лев після відкриття Ювілейної Зустрічі у Грефтоні (ліворуч — головний булавний УПСеньйорату пл. сен. Зенон Корчинський і голова Головної Пластової Рад пл. сен. Осин Бойчук, праворуч голова Крайової Пластової Сторпини ЗДА пл. сен. Богдан Крапців)

Фото: пл. сен. Л. Пежанська

УКРАЇНСЬКІ ПЛАСТУНИ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У СКАВТСЬКОМУ ЮВІЛЕЙНОМУ ДЖЕМБОРЕ

У Світовому Скавтському Ювілейному Джемборі, що відбулося для відзначення 100-річчя з дня народин засновника скавтингу лорда Бейден Пауелла в днях від 1 до 12 серпня м. р. в Суттон Парку біля Бірмінгему в Англії, взяла участь теж група українських пластунів із Німеччини. Згідно з листом пл. сен. М. Рудка, що був провідником української репрезентації, участь українських пластунів у цьому Джемборі була дуже успішною і про українців писали тоді багато англійські газети. Замало тільки було — як стверджує друг Рудко — в цій репрезентації пластунів, щоб могли всюди бути і з усіма говорити. Під час Джемборі зробили наші пластуни багато знайомств і дружніх зв'язків. Зокрема треба підкреслити, що англійські скавти зацікавлені Україною й українськими пластунами, запросили наших пластунів відвідати Англію в 1958 році і перебути два тижні в їхніх таборах. Український підтабір відвідували представники різних європейських й азійських народів, і м. ін. теж скавти українського походження з Канади. Всі вони відвідували влаштовану українськими пластунами виставку українського народного мистецтва. Гостем українських пластунів і влаштованої ними виставки був теж лорд Ровеллен, начальник скавт Бритійського Комонвелту, якому вручено під час відвідин гарно вироблену гуцульський альбом. Учасник української репрезентації ст. пластуни Гільтайчук взяв участь у влаштованому канадійськими скавтами прийнятті і говорив з провідником канадійського Скавтингу п. Воляером. Місцеві українські пластуни з Англії допомогли українській репрезентації влаштувати урочисту пластову ватру із танками та співами, якою дуже зацікавилися скавти інших націй. Українських пластунів фільмовано і вони виступали теж для однієї із голляндських телевізійних станцій.

Під час закриття Ювілейного Джемборі, українці разом з іншими учасниками Джемборі одержали гарну пам'яткову плякету. Провідник української групи М. Рудко взяв потому ще участь в конференції Міжнародного Скавтського Бюро.

У РАДІСНУ ПОРУ...

(Пісня Ювілейної П. Зустрічі)

У радісну пору, у зустрічі день
Із дая, з полудня, з півночі
Ідуть пластуни і співають пісень.
А вітер їх стягом лопочє,

Гей, Друзі і Подруги, станьмо в ряди,
Наша пісня проліне ланамі,
Щоб з нами співали гаї і сади,
А прапор, як сонце, над нами.

Ми віримо в правду, красу і добро
І серцем до рідного ближні
Любов своєю ми Україні дамо
Далекій бажаній Вітчизні

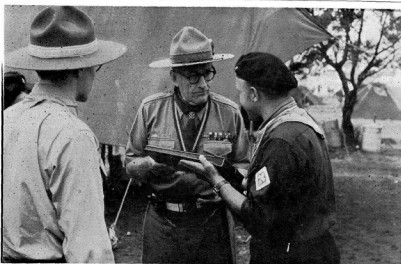
Гей, Друже і Подруго, руку подай
Веселія танок заведімо!
І radoці наші та юности май
З собою у мандри берімо!

Гартуймо змаганням юнацький наш дух,
Готуймос на слухну годину —
У лоту добу світових завірюх
Відстояти рідну країну.

Гей, Друже і Подруго, в коло ставай
І ватру до жмар запалімо!
Хай полум'ям ясним освітять ввесь край
Щоб в кожному серці горіло!

Привіт Україні крізь сині моря
Крізь гори, ліси і тумани!
Ми віримо: зійде над нею зоря
І день її волі настане.

Гей, Друзі і Подруги, стяг піднесім
А вітер із рідного краю
Хай буйно розвіє й лопочє у нім —
Це рідна земля нас вітас!

М. Рудко — провідник української групи на ювілейному Джемборі скавтського руху в Суттон Колдфілд (Англія) в серпні 1957 року вручає Головному Скавтові лордові Ровелленові пам'ятку від українських пластунів

МІСТЕРІЯ ПЛАСТОВОЇ МАНДРІВКИ ЗЕМЛЯМИ УКРАЇНИ

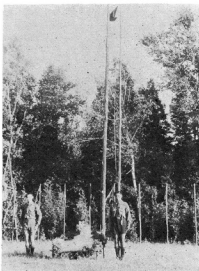
На рідних землях пластова молодь у безпосередніх зустрічах з народними масами в праці і в школі, в мандрівках по теренах пізнавала свій рідний народ і красу нашої батьківщини, і в цей спосіб національно виховувалась. Здавалось, що тут у нас наша молодь, що позбавлена рідного ґрунту, буде позбавлена рівночасно того найважливішого фактора національного виховання. Однак, в нових обставинах життя на чужині, Пласт найшов теж нові й ефективні методи національно-виховної праці. Виховного змісту пластової праці не обмежено тільки до вузлів і слідів на лісових стежках, але заставлено пластову молодь в'язати й розв'язувати вузлові проблеми України, введено юнацтво на сліди широкіх і битих шляхів тисячолітньої України. Книжне вивчення українознавства замінено грою, яка дозволяє сприймати український світ органічно, як щось цікаве й пориваюче.

В цій великій грі — мандрівці землями України криється ще одна символіка: це молоде покоління соборно будує Україну. Поруч національного змісту й форми, гра криє в собі теж моменти державницького вироблення, що його послідовно здобуває молодь через активну співучасть в організації і переведенні цієї чи подібних гор, в розподіл і виконувани конкретних завдань, у почутті самостійності, в чесній змаганні поміж собою тощо.

**

На великій площі, поблизу озера кипить муравлина праця юнаків і юначок, що, змагаючись по-

між собою, „будують Україну” — тобто виконують різні праці по областях. Провидіння хотіло однак, щоб і в цій скромній грі була держана історична вірність сучасної долі України. І небо занеслося

Почесна стійка біля „лічного Вогню” запаленого над Залізним Хрестом на ЮІПЗустрічі

Фото: пл. сен. Л. Пежанська

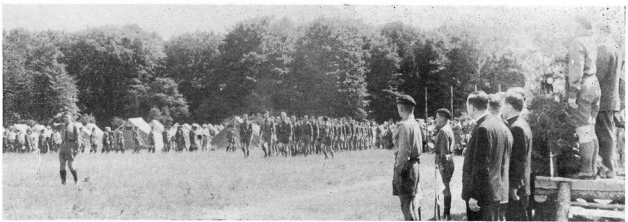
хмарами, ринув дощ з громовицею, змушуючи пластунів йти в ісход на „еміграцію” і забрати із собою окремі цінності й реліквії своєї гри, — відтягаючи цим „будову України” на декілька годин.

Небо скоро розяснюється, повітря пахне озоном і праця провадиться далі. На очах тисяч глядачів, мов на очах світу виростає

жива карта України. Прекрасний хорівід, що його виконують спільно юначки, попереджує святочне „відкриття кордонів” і нас запрошують у відвідини рідних сторін — у мандрівку землями України.

Яка багата тематика, скільки цінних задумів і як ефективно виконані окремі об'єкти — то дійсно важко описати. Крім топографічних властивостей і адміністративних кордонів, окремі області України визначають земські герби, що дуже помислово виконані з вишені, кукурудзи, соняшника, гороху, каміньців, мушель тощо. З культурно-історичних пам'яток тут є моделі церков (дерев'яна гуцульська і Чернігівський Спас), Холмський столп, Києво-Печерська Лавра, Кам'янець-Подільський замок, Острозька друкарня, на якій тут же відбивають першу сторінку Острозької Біблії і роздають гостям на пам'ятку. Далше оглядаємо місця пластових таборвань, уявну могилу ген. Т. Чупринки, т. зв. степові баби, козацькі вартові вежі, зразки конструкцій окремих мостів і споруд на Україні, нафтові шибби тощо. Багато заступлений український народний побут, почавши від терлиці, кужіля, колодязів і на печах і на них же варений кулеші чи печених паляницях кінчаючи. На особливу увагу заслуговують стилеві українські народні й історичні одяги пластунок, що їх вони шили власними руками.

Маси відвідувачів хвилями переливаються, оглядаючи окремі об'єкти (в тому числі й пластунок в різновидних строях) і розпитують про це й те. Всі ми заскочені широкою обізнаністю пластового юнацтва з тією далекою, небаченою Україною візії і мрій.

З'єднання пластунів ЗДА і Канади починають дефіляду перед почесною трибуною на Ювілейній Пластовій Зустрічі

Фото: пл. сен. Л. Пежанська

Під час пояснень конференсьє окремих об'єктів нашої мандрівки високо над сценою подій (чисто в стилі вагнерівських постановок) з'являється літак, ведений пластуно-юнаком з летунського гуртка „Готур”. На водах озера погойдується закорене судно „Крим” — власність залоги „Чорноморців” з Дітройту. Це новітні аргонати на пластову зустріч по золоте руно.

Може це й дрібні події. Але вони дуже вимовно ілюструють ту щорічній зацікавленість нашої молоді, той державницький характер їх гор і нам хочеться щиро й палко крикнути: „Щастя вам Боже на добру путь!”

**

Ще багатий перегляд проробленої праці дає виставка пластової роботи, що тематично немов увипуклоє і вивершує ту велику гру — мандрівку землями України. Виставка займає три просторі кімнати головного будинку оселі і тут зібрано таке багатство експонатів, що на це треба б хіба окремого розгляду.

Але ми зробили інакше; ми уявили собі, що це дяльковий театр. І шановних читачів просимо по тій лінії думати і уявити собі, як прекрасно почувалися б оті ляльки в народних та історичних строях, в цьому багатому світі України трьох кімнат. Який багатий вибір різних вишивок, гафтів, мережок, готових шитих одягів з різних теренів широкої України мали б вони до своєї диспозиції. Як прекрасно влаштували б свої домівки в різьблені гуцульські меблі, вишивані рушники, портієри, подушки, мальовані ікони і різновиді картини. А як смачно пекли б і варили на глиняних печах, цілком як наші предки. При допомозі топографічних й історичних карт могли б на-

ші ляльки відбувати різні мандрівки, от хоча б рельєфними чи вишиваними картами по окремих областях України, вибратись на Кубань тощо. А які цікаві історичні місця України можна було б побачити: і Кам'янецький замок, і старі наші храми 11-12 ст., і Холмський столп, і гуцульські дерев'яні

Пластуни із гуртка „Блаватки” в Лорейні, Огайо (ЗДА) будують гуцульську хату на Ювілейну Зустріч

церкви, і велич княжого золотоговерхого Києва, Чернігова тощо.

**

Пластова гра, що ми були її частинними спостерігачами, має в основному аматорський характер. Одначе, на підставі досвіду історії, можна ствердити, що з аматорських гор і забав виростили не тільки найкращі фахівці і любителі своїх обов'язків, але й апостоли тих чи інших ділянок, за що сьогодні вдячні їм народи й людство. І ще одне повинна мати на увазі молодь: великі особистості і генії майже ніколи не зраджували своїх молодечих мрій і зацікавлень. І в нашому випадку ми хочемо вірити, що сучасна українська молодь теж не зрадить своїх ідей у майбутньому.

Ор. Павлів

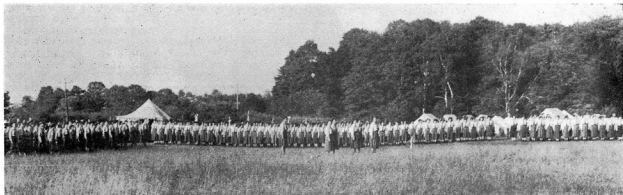
(„Гомін України”)

ЯК МИ ПОЧАЛИ ОЩАДЖУВАТИ

Три місяці тому наш гурток почав грати нову гру. Під час одних сходин впорядник роздав нам карточки, на яких були виписані наші завдання на чергові сходини. Кожен мав задержати в таємниці своє доручення, але старатися вивідати про зміст карточки, що її одержали інші. Ще перед закінченням сходин ми всі знали, що маємо до виконання одне й те саме завдання: принести по 10 центів. Ми вправді не доложили за багато зусиль, щоб зберегти свою тайну, але розвідки ми досконалі!

На чергові сходини кожний з нас приніс 10 центів, а Богдан ухитрився позбутися в цей спосіб усіх своїх „пенні”. Впорядник приніс для кожного з нас синенький індексик за пластовою ділеєю на заголовній сторінці й написом „Пластова ощадність”.

Впровадження нового пластового однострою, сказав він, поставило нас всіх перед доволі трудною грошовою проблемою. Вправді наші батьки подбають про основні частини однострою для нас, як сорочки і штани, але це ще не все, що нам потрібно. До повного однострою треба ще всіх приписаних відзнак, а теж і інших додаткових речей, як ножі, свистки і т. п. Чи не було б добре улегшити якусь нашим батькам придбання повного нового однострою закупленням цих дрібничок зі своїх, заощаджених грошей? Кожний з нас дістає якусь дрібну квоту на свої видатки кожного тижня. Якщо ми заощадили лише частину з тих грошей, от хочби відмовляючи собі одного мороженого раз у тижні, то за кілька місяців ми зможемо купити собі деякі потрібні додатки до однострою. На протяз найближчих трьох місяців вводиться в нашому гуртку

З'єднання пластунок ЗДА і Канади виходять на площу Ювілейної Пластової Зустрічі на Пластовій Січі у Грэфтон, Онт. Канада

ПЛАСТОВІ МАРКИ НА СЛУЖБІ УКРАЇНИ

примусову ошадність у висоті 10 центів тижнево (вартість одного мороженого), кожний може одначе ошаджувати довільну вищу квоту. (Богдан скоренко додав ще два „пenni” до своєї копилки). Ошадність мусить бути зроблена кожного тижня і якщо хто заощади у попередній тижні більше, як визначені 10 центів, то це не звільнює його від обов'язкових 10 центів в наступному тижні. Щаднина картка мусить бути предложена разом з грошми. Заощаджені гроші можна зжити лише на закуп пластового віряду. Гроші будуть перховувати у гуртковій касі, вписані в приходах, як ошадність членів гуртка. На тижневу ошадність випишеться лише один збірний квіт, а на другій стороні буде подано, хто і кілька заощадив, а рівночасно кожному на картонку вписується квота його заощадження. Цю ошадність будемо переводити як гру. Кожний одержує 50 точок. Хто забуде гроші, втрачає одну точку, а на другі сходи мусить принести подвійну квоту за попередній тиждень і приписану за бжичий, найменше отже 30 центів. Хто забуде щаднину карточку, втрачає одну точку. За загублення щадничої карточки 5 точок і треба залатати 25 центів кари до гурткової каси за дуплікат. Гру виграє той, хто по трьох місяцях буде мати найбільше точок.

Перші заощадження не переходили найнижчої визначеної суми, але пізніше ми набрали охоти і почали приносити й більші суми. Ми ще не закінчили нашої гри, але вже тепер можемо ствердити зацікавлення її вислідом, а теж бажання продовжувати її.

Чи не думаєте, подруги й друзі, що й Ви могли б ошаджувати гроші в цей спосіб на віряд, чи на іншу установлену Вами ціль? Спробуйте, а як видумаєте щось цікавого, напишіть нам.

Гурток „Cокіа”

Б. К. УПЮ-ів в Ньюарку, Н. Дж.

З ПЛАСТОВОГО ГУМОРУ

Оля: Ти влеш сьогодні на сходинок куріної команди?

Маруся: Ні, я питалася куріної, чи моя присутність є обов'язкова, а вона мені відповіла, що ні.

В як хвилинку входить мати Марусі:

Мати: Марусю, допоможи мені kwasити капусту!

Маруся: Ой, мато, я ж ніяк не можу, спінуся зараз на сходинок куріної команди.

(„Станичі Вісті”, Едмонтон).

Мало хто з нас „пластуни-філателісти” знає, яким успішним засобом пропаганди українського імені є наші пластові марки.

Коли читаєте чужі філателістичні журнали і каталоги поштових марок, мусите ствердити три речі:

1. З усіх українських недержавних марок **одинокі** пластові марки є реєстровані в міжнародних (скавтових) каталогах недержавних марок.

2. В загальному філателіа випається тільки державними випа-

вого Бюра, пластові марки нарівні з скавтськими є вказані в каталогах скавтських (недержавних) марок.

В 1955 році вийшов каталог „Boy Scout Fund Seals and Camp Post Stamps” що його уложили Harry D. Thorsen jr. і W. Arthur McKinney. Цей каталог має 36 сторін ілюстрацій і в ньому найбільше місця присвячено українським пластовим маркам, бо вони займають 6 сторін т. е. 1/6 каталогу. Другими з черги є російські марки на 5 сторінках.

Знову в двомісячнику „Topical Time”, журналі „American Topical Association”, що має 5000 членів, в числі за вересень-жовтень 1955 George V. Holland з Дітройту помітив контрольну листу-каталог пластових марок п. н. „Ukrainian Scout Stamps Checklist”, яка обіймає всі марки пластові та дві непластові (Підпільної Пошти України) з пластовою тематикою. Ця листа, зладжена зі знанням історії України й українського пластового руху, вказує, що автор добре знається в пластовій філателії. Правильна транскрипція українських назв (Lviv, Tysovsy, Franko P. Chmola) є повною рекомпензатою за дрібні неточності.

Тому, що пластові марки стали дуже популярними, чужі філателістичні журнали радо містять статті на тему пластової філателії. На це вказують вже згадувані контрольна листа і каталог та статті про серію пластових марок, виданих в 1952 р. в 40-ліття Пласту, рисунок якої дуже нагадує канадську державну марку (особливо її перший проект, присвячену Восьмому Скавтському Джемборе, яке відбулося в 1955 році в Канаді). Про цю серію марок писали три англомовні журнали: „Stamps” (Нью Йорк, з 10 вересня 1955 з ілюстрацією), „Weekly Stamp Collecting” (Лондон, 19 серпня 1955 — з ілюстрацією) і „Philatelic Magazine” (29 липня 1955), а еспанський „Madrid Filatelico” з січня 1956 р. помітив обширну статтю д-ра Бучинського про Пласт і про марку (з ілюстрацією). Не виключаємо, що подібні нотатки появилися в німецьких, італійських і других філателістичних журналах і редакция „Молодого Життя” радо помістить нотатки про такі статті.

Ще кращим мірлом зацікавлення пластовими марками є листи

Блок ЮПЗуєтрчі

ками. Вийноток становляє філателісти-скавти, які майже всі збирають і державні і недержавні скавтові марки.

Тому, що в основу пластового виховання лягли виховні заложення основника світового скавтингу Бейден Пауела, пристосовані до українських вимог і дійсності, українські пластові марки тішаться такою самою популярністю між чужинцями філателістами, як і скавтові марки видані державними поштами.

3. Пластові марки, повністю, листки і навіть „цеголки” на будову пластових домів ціняться на міжнародному філателістичному „ринку” відносно дуже високо. Особливо дуже дорого є видання до II світової війни. Філателістичні крамниці, які мають з продажу пластових марок великі прибутки, радо їх перепродують і таким чином ще більше їх популяризують.

**

Хоч Український Пластовий Уряд не є членом Міжнародного Скавто-

Гурток «Вобри» з Клівленду, Ог., ЗДА під час мандрівки

чужонаціональних філателістів, які постійно шукають за пластовими марками і повністками, особливо за випусками з-перед II світової війни. З тої переписки знаємо, що, напр., у філател. відділі державного музею і державної філат. виставки та скавтовому музею в Голландії є відділи наших пластових марок, а кустос тих всіх трьох музеїв у своєму листі пише, що пластові марки є добрим пропагандивним матеріалом Пластового Руху.

Не менше зацікавлений є нашими марками заступник референта зовнішніх зв'язків при головній квартирі данських скавтів, як теж референт швейцарського старшого пластуства. Один американський збирач з вдоволенням стверджує, що на основі пластових філателістичних видань, він вичув і зрозумів: чим живе і як працює наша пластова молодь. (Він має на думці «Київський рік» 1955).

При тому всьому треба відмітити, що всі вони прекрасно знають, коли і яка пластова марка була видана та постійно домагаються «контрольної листи» — каталогу пластових повністок і листівок.

Не дивно отже, що в парі із зацікавленням пластовими марками, вони стають шораз дорожчими. Час-до-часу у згадуваних журналах появляються оголошення, що є на продаж пластові марки. Минувими роками один збирач оформував три комплекти обох міттенвальдських серій (16 марок) по \$1.90, 2 серії Конгресу в Ашафенбургу по \$3.30, 9 серій Джемборе у Франції по 80¢, 8 едмонтонських серій по 40¢, 7 марок IV Великої Ради УПС по 15¢. Знову одна ньюйоркська філателістична крамниця оголошувала на продаж: 3 пластові листівки Джемборе у Франції 1947 по \$1.45, 3 цеголки на будову Пластового Дому в Торонті (за \$1.00, 50¢ і 25¢) по 65¢.

С. Гела, Ч-єць

Волею Всевишнього відійшли від нас, щоб засісти при Великій Вічній Ватрі такі наші Друзі і Провідники:

Ще в 1945 році згинув трагічно в концентраційному таборі на Сибірі пл. сен. ОЛЕКСАНДЕР ПАНКЕВИЧ — «ГЗ» член 3-го Пл. Куреня УПС «Лісові Чорти»

Дня 17 серпня 1957 згинув трагічно смертю в Елленвіл, Н. Н. Пласту-юнак СВГЕН ШУГАН член Пластової Станції в Нью Йорку

Дня 19 листопада 1957 померла несподівано у місті Кембридж, Масс., ЗДА пл. сен. допр'я МАРІЯ ВІРА МУРІН пластова провідниця і виховниця

Дня 10 грудня 1957 номер від серцевої атаки в Гартфорд, Конн., ЗДА пл. сен. керівництвa РОМАН СКОЧДОНОЛЬ член І-го Куреня УПС ім. С. Тисовського, колишній голова УПСеньорату у ЗДА, член Крайової Пластової Ради і провідник Пласту у Гартфордi

Усім їм — Дорогим і Незабутним
ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

3 ПЛАСТОВОГО ЖИТТЯ

IV-ий КРАЙОВИЙ ПЛ. З'їзд у ЗДА

В днях 29-го, 30-го листопада і 1-го грудня 1957 відбувся у Філадельфії IV Крайовий Пластовий З'їзд, в якому взяли участь делегати Станцій, пластові провідники і виховники, як теж численні гості-пластуни. В рязцях З'їзду в п'ятницю 29-го листопада перевели свої наради старші пластуни, а в суботу 30-го листопада старші пластуни і пластуни сеньйори. Загальним З'їздом проводила президія під проводом пл. сен. Романа Скочдополя. Присутні заслухали звіт голови Крайової Пластової Старшини пл. сен. Богдана Крайченя за цілість дворічної діяльності Пласту, звіт Крайової Пластової Ради та Крайової Ради Чести і по дискусії над діяльністю подинних діловодів уділяли одногослоно абсолютної уступаної старшині. На пропозицію голови номінаційної комісії пл. сен. М. Важанського делегати обрали новий провід Крайової Пластової Старшини та Крайової Пластової Ради, а це: пл. сен. Я. Падохя як голову КПС, пл. сен. З. Корчинського і пл. сен. О. Кузмювич як його заступників, пл. сен. В. Мочулу як секретаря, пл. сен. М. Раковского — діловода організації, пл. сен. Я. Войдуника — діловода господарки, пл. сен. А. Комістянського — крайового голову сеньорату, пл. сен. Л. Храпливу — ко-

мандантв пластунок, ст. пл. Н. Шуета — команданта пластуни, пл. сен. І. Костюка — діловода преси, ст. пл. П. Содоля і ст. пл. І. Гаврилюка — діловод спорту. Від Пласт-Принту уїайшов до КПС інж. О. Кюлофас. Крайова Пластова Рада залишилася під головуванням пл. сен. В. Масюка, а членами її обрані: пл. сен. І. Кравців, пл. сен. Т. Дурбак, пл. сен. Д. Войчук, пл. сен. Ю. Крижанівський, пл. сен. М. Юзенів, пл. сен. В. Кравців, пл. сен. Р. Скочдополь й інж. Караліка, як предстанник Пласт-Принту. Заступниками обрані пл. сен. Л. Грциці і пл. сен. Ю. Ференевич.

В часі З'їзду прочитано листа Основника Пласту д-ра О. Тисовського та прийняті, що їх надіслав Начальний Пластун Сірий Лен та Голова ГПБулави пл. сен. Я. Гладкий, які не мали можливості прибути особисто на наради.

IV КРАЙОВИЙ ПЛАСТОВИЙ З'їзд в АВСТРАЛІЇ

В днях 29 і 30 вересня 1957 року відбувся в Сідней в Австралії IV-ий Крайовий Пластовий З'їзд (Третій з'їзд українських пластуни в Австралії відбувся в 1954 р. у Мелборні). Після звітів уступаної КПС пл. сен. Я. Войдуника пл. сен. М. Маренія у відлення її абсолютної обрано нову Крайову Пластову Старшину під проводом пл. сен. А. Жу-

ківського, яка поставила собі своїм першим завданням влантування урочищостей для відзначення 45-річчя існування українського Пласту. У зв'язку з цим заплановано зовнішню зустріч пластуців Австралії на кінець грудня 1957 і початок січня 1958. Під сучасну пору українські пластуці осередки існують у всіх областях (стейтах) Австралії за винятком Західної Австралії і Тасманії. Існуючі станиці нараховують (за станом з 30 вересня мин. року): Станиця Сідней — 205 пластуців, Станиця Мелборн — 149 пластуців, Станиця Аделаїда — 137 пластуців, Станиця Брізбен (Квінсленд) — 40 пластуців і Пластова Група в Кеіберрі — 6 пластуців.

ПОСВЯЧЕННЯ ПРАПОРА 28-ГО КУРЕННЯ ІОНАЧОК У КЛІВЛЕНДІ

Радісно й урочищеною подією в житті іоначок 28-го Курення ім. Св. Книгини Ольги у Клівленді було посвячення їхнього курінного прапора, що відбулося в неділю, дня 17 листопада 1957 року. Розпочали цей день іоначки 28-го Курення — за закріпленням вже серед пластуцтва звичаєм — спільним святим Причастям. Акту посвячення довершив Веч. о. Воднар, після чого відбулася урочищість передачі прапора хорунжим Курення із участю численно зібраних представників громадянства та репрезентантів Пл. Проводу — пл. сен. Богдана Кравцева, голови КПС ЗДА, і пл. сен. Лесі Хралпивої, відпоручниця Крайової Командантки Пластунок. Після переходу гуртка новачок „Карпатські Вджлики“ до іонацтва, надання вищих пл. ступенів і відзначень відбулася Листопадова Ватра із піснями та сценками у виконанні клівлєндського новачка і іонацтва, як теж вовачок із Кентону. Відбулося ціле це світо за ініціативою і заходами Кошової пл. сен. Анни Мриціної.

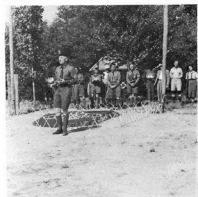
СТАНІЧНІ РАДИ В ЕДМОНТОНІ І ВІННІПЕГУ

Дня 6 грудня 1957 Пластова Станиця в Едмонтоні відбула свою Станічну Раду, на якій обрало Станічну Старшину під проводом пл. сен. Г. Івануєва, як станічного, і ст. пл. О. Ясіньської, як писаря. В неділю, дня 8 грудня 1957, відбулася теж Станічна Рада Пластової Станиці у Вінніпегу, на якій станічним обрало пл. сен. Андрія Качора, писарем пл. сен. Уляну Волинцеву і кошонов ст. пл. Юрія Бабія та пл. сен. Анну Вілоує.

СТАНІЧНА РАДА В ТОРОНТІ

Дня 22 грудня 1957 р. відбулася десята Річна Станічна Рада Пластової Станиці в Торонто. На становище станічного переобрано знову пл. сен. Романа Голода і на кошонов — пл. сен.

Омелян Хабурського та пл. сен. Ярославу Зорич. Кіш Пластуців у Торонті нараховувал дия 30 вересня м. р. 193 новачків, іоначків і старших пластуців, Кіш Пластунок — 169 новачок, іоначок і ст. пластунок й Осередок Праці УПС-Сеньйорату — 87 пластових сеньйорів. Станиця має свій власний дім у Торонті і під її зорядом знаходиться Пластова Січ у Грейфтоні, Онт. На терені Станіци працює теж Пластова Крамниця „Плай“, яка в 1956/57 рр. мала понад 31.000 дол. торгів.

Осередок Пласту ДРОТ промовляє до учасників табору на Новому Соколі
Фото: пл. сен. М. Василік

ІЗ ЗИМОВИХ ІГОР Лисича стежка

На снігу утворюють коло у розмірі (діаметрі) від 5 і пів до 10 ярдів (5 до 10 метрів). По промірі кола прокладають вузькі стежки. Там, де ці стежки перетинаються за лінійною кола, креслять грачі невеличкі кола — „лисичі норі“. Їх повинно бути менше, ніж грачів: приблизно один або два грачі повинні лишатися без нір.

Усі грачі, крім одного „мисливця“, стоять в центрі маленьких кіл і вони є „лисичцями“. Мисливець стоїть у центрі кола і намагається піймати одну з „лисичць“, що не має своєї нірки. Дві лисичці ховатися в одній норі не можуть. Впіймана лисичца стає мисливцем, а попередній мисливець — лисичцею. Як лисичці, так і мисливці можуть бігати тільки по стежках — радіусах кола (лінійка, що йдуть від центру кола). Лисичца, що забігла за стежку, стає мисливцем; якщо ж порушить це правило мисливець, то він повинен стати в центрі і знову почати ловити „лисичць“.

Замість одного можна виітопати на снігу два концентричних кола, з'єднаних поперечними стежками. Рятуючись від мисливця, лисичці можуть змінювати раз узятий напрям.

3 ПЛАСТОВИХ ВИДАНЬ

Богдан Чехут (Марко): РІДНИМИ ПЛАЯМИ. Пластоі оповідання. Пластоवे Виданняцтво „Молоде Життя“, Омага — Нью Йорк 1957. Стор. 157.

Збірка пластових оповідань і гуморесок написаних і приготованих до друку передчасно померлим пластовим письменником Богданом Чехутом (пл. псевдо — Дід Марко), видана заходами і накладом Пластового Видавничого Фонду ім. В. Чехута, засанованого загном „Чернога Калина“. В збірці, зредатованій Романом Завадоничем, поміщено 16 оповідань із малюнками Зеновія Онискеніча та заголовками і кітцінками Остапа Савчинського. Післяслово про автора і його оповідання написав Богдан Кравців.

Р. Кедр: СКОВИНЕ ГНІЗДО. Пластова поема. Видання „Лисових Чортів“, Торонто 1957, стор. 20.

Поєма про перші мандрівки і пригоди українських пластуців у Західній Україні в рр. 1922-23. Обкладинка — Степана Луцика.

НА БАЙДАКАХ. Виправа 111-го Курення „Лисові Чорти“ на Полісся в 1930 році. Дітройт, 1957. Стор. 69.

Збірка спогадів про першу мандрівку „Лисових Чортів“ на Полісся, відбуту влітку 1930 року, видана заходами 3-го Курення УСП в УПС „Лисові Чорти“ за літературною редакцією Ю. Кошельника та з малюнками Едварда Козака і численними оригінальними фотографіями з того часу. До книжки доданий короткий довідник про Полісся, написаний ілж. Сигеном Пастернаком.

АЛЬМАНАХ, ВИДАНИЙ ШОСТИМ КУРЕНЕМ УПІО-ОК ІМЕНІ МАРКА ВОВЧКА І СЬОМИМ КУРЕНЕМ УПІО-ІВ ІМ. ПОЛК. І. ЧМОЛІ З НАГОДИ ПОСВЯЧЕННЯ ПЛАСТОВИХ ПРАПОРІВ 5 ТРАВНЯ 1957. Шніаго, 1957. Стор. 62.

Збірка статей до історії Пласту й історії названих у заголовку пластових курення у Шніаго, ілюстрована багатьма пластовими фотографіями. Крім того поезії Р. Завадонича, В. Кравцева та В. Рубачка.

„Molode Zytia“, Journal for
Ukrainian Youth

Видає „Молоде Життя“, зареєстрована
корпорація у ЗДА

Published by „Molode Zytia“, Inc.
New York, N. Y., USA.

Редагує Колеція

під проводом Богдана Кравцева
Адміністрація: „Molode Zytia“
306 E. 9-th Street
New York 3, N. Y., USA.

Ціна 0.20 дол. Річна передплата (за
10 чисел, кірчя вакцій) 2— дол.

Друкярня „Луна“, 77 Іст Ст. Маркс Пл.
Нью Йорк, Н. Й.